

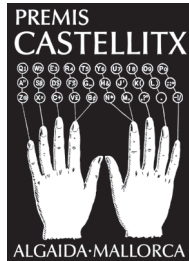
Pol Moreno Mena

Violències

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2026

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2026-GC-R-0367-0320

© del text: Pol Moreno Mena

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2026

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

www.premiscastellitx.cat

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Pol Moreno Mena

Violències

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2026

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2026-GC-R-0367-0320

POL MORENO MENA

Pol Moreno és fill de la primera generació del segle XXI. Nascut a Manresa però crescut a la frenètica capital (Barcelona), sovint mira amb preocupació el futur.

En aquesta breu nota biogràfica li hauria agradat citar una llarga llista d'obres literàries pròpies —novel·la, teatre, i més recentment, televisió—, però no seria veritat. Valora inventar-se títols.

Finalment, ho deixa córrer: la realitat és que el dia a dia passa massa ràpid per a la primera generació del segle XXI, i no hi ha temps per parar-se a escriure.

Potser és per això que, sovint, mira amb preocupació el futur.

El guió titulat *Violències*, de Pol Moreno Mena, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al 7è Premi de Guió de Curtmetratge en Català dels Premis Castellitx 2026. En foren jurats Antoni Capellà Trobat, Marga Melià, Xisco Martorell, Xisca Palou Bisquerra i Juan A. Ortega Jiménez.

Violències

1. EXT. CAMPS EMBOIRATS – DIA

Hivern, 2030. Planes de camps gebrats. Una boira densa que mai cedeix. Els arbres que s'alcen de tant en tant com figures fantasmagòriques. El fred.

HOME (V.O.)

Els dies són còpies uns dels altres. Em costa trobar elements que els facin diferents. Em costa concebre una noció del temps.

2. EXT. MASIA – DIA

Una masia antiga, rústica, solitària enmig dels camps hostils.

HOME (V.O.)

Els dies són una boira densa, espessa, que com una serp llisquen i s'enrosquen.

Un escurçó serpentejant pels camps.

3. EXT. CAMPS EMBOIRATS – DIA

HOME (56) carrega una aixada. Vesteix de pagès i camina com una formiga entre l'immensa extensió de camps. L'acompanya el GOS (9), animal gros i pelut. L'aïllament del personatge és cru, silenciós. Gairebé dolorós; visceral.

HOME (V.O.)

Avui he collit patates.

L'home enfonsa l'aixada repetidament, amb molta violència, a terra. Gruny i esbufega de l'esforç, la seva expressió posseïda per un rictus d'odi.

4. INT. MASIA (SALA) – NIT

En una sala d'estar rústica, il·luminada per una llar de foc, l'home pela patates assegut en una cadira de vímet. El gos apareix per la porta amb un escurçó mort a la boca. El deixa a terra, davant de l'home.

HOME (V.O.)

Ahir el gos va caçar un escurçó.

Primer pla de l'escurçó mort, dessagnat. Primers plans d'objectes de la casa, il·luminats per la llum tènue de la llar de foc. Tots són vells, senzills, d'una altra època. Una cafetera italiana que xiula. La vaixel·la. Eines de camp penjades a les parets. Una olla que bull sobre la llar de foc, sostinguda per un clemàstec.

HOME (V.O.)

La setmana passada va caure Milà.

L'home seu a taula amb el gos al costat, esperant a veure si li cau alguna cosa. El sopar consisteix en patata bullida, tallada a trossos, i l'aigua del bull, com si fos caldo.

HOME (V.O.)

O potser va ser fa dos mesos.

L'home seu al sofà, il·luminat pel televisor, que només mostra estàtica. El mira com hipnotitzat.

Violències

HOME (V.O.)

Abans mirava la tele, alimentada pel generador. Ara ja no. Només rebo estàtica.

5. EXT. CAMPS EMBOIRATS – DIA

L'home repeteix la rutina de caminar entre els camps amb l'aixada i seguit pel gos. Aquest cop, però, està intentant sintonitzar una ràdio, sense èxit —només estàtica. En algun moment para i acluca els ulls. Ha vist alguna cosa a la distància.

HOME (V.O.)

Ara crema l'església del poble. Ho veig allà, al fons, a la llunyania.

En un poble llunyà, s'endevina fum sortint d'un campanar. L'home fa mitja volta i torna cap a la masia, preocupat i seriós pel que acaba de veure.

HOME (V.O.)

Demà mataré un home. Serà el primer.

Mentre camina entre els camps, amb la columna de fum del campanar a l'esquena, la ràdio rep senyal.

RÀDIO

D'aquí dues setmanes caurà Berlín, i després Roma.

HOME (V.O.)

D'aquí tres mesos emmalaltiré.

6. EXT. COBERT – DIA

L'home obre les portes d'un cobert, al costat de la masia, on guarda eines del camp: totes elles punxegudes o esmolades o rovellades, violentes. Es posa a rebuscar entre l'escampall, primer amb calma però després cada cop més exaltat.

HOME (V.O.)

El temps es dilata i es contrau; fa de mal dir si avui és avui i demà serà demà. Si les sirenes van sonar fa tres anys o si sonaran d'aquí tres.

Quan ja gairebé es dona per vençut, frustrat, l'home la troba: una escopeta enterrada entre les andròmines. Amb cura, la treu del seu lloc i se l'endú a casa.

7. INT. MASIA (CUINA BRUTA) – DIA

La cuina està desordenada i bruta. Entra llum per les finestres – la poca que deixa passar la boira que tot sempre ho cobreix. L'home es renta les mans i la cara amb l'aigua d'una galleda. L'escopeta descansa recolzada en un moble.

L'home alça el cap i mira per la finestra. Veu un parell de vaques.

8. EXT. MASIA – DIA

L'home muny una vaca al mig del camp.

9. INT. MASIA (SALA) – DIA

L'home bull la llet a la cassola, sobre la llar de foc. Resa, amb el cap entre les mans, murmurant per sota de la seva veu en V.O. Estreny un rosari.

HOME (V.O.)

La llet és un privilegi estrany avui en dia. N'hem d'estar agraïts. Aniria a l'església, però crec que no hi puc anar, perquè s'ha cremat. O es cremarà. Tant ne fa, és el mateix.

L'home alça el cap i veu com un escurçó s'escola per la porta de la cambra. S'alça i el persegueix amb una escombra, a cops, fins fer-lo sortir per la porta de casa. El gos s'ho mira. Amb la porta oberta, l'home mira cap a fora.

Violències

10. EXT. MASIA (PORTA) – DIA

L'home es queda de peu, garratibat, rere la porta oberta de la masia. Davant seu té un noi jove, el FILL (20), vestit de militar. Es miren cara a cara, a cinc metres.

HOME

Espera!

L'home entra a casa amb pressa, i torna a sortir al cap de poc amb una càmera de fotos instantània. Fa una fotografia al seu fill, que somriu per la càmera. És un somriure cansat, d'ulls tristos.

HOME (V.O.)

Faig una foto del meu fill; avui se'n va a la guerra. Però no la puc fer, perquè el moment ja ha passat.

A mesura que va prenent color, ens adonem que la càmera ha imprès una fotografia buida. El paper només mostra camps gebrats i boira – ni rastre del fill. L'home està sol, de peu a la porta; alça el cap, però el fill ja no hi és.

HOME (V.O.)

Repetiré la foto quan torni, però tampoc podré: el moment ja haurà passat.

11. INT. MASIA (HABITACIÓ) – NIT

L'home, estirat al llit, juga amb el dial de la ràdio, intentant trobar senyal. Només rep estàtica.

HOME (V.O.)

(murmurant)

Confirmen per la ràdio el que em temia: avui ja no és avui ni demà serà demà.

La ràdio rep senyal.

RÀDIO

Notícia d'última hora! Avui ja no és avui ni demà serà demà.

POL MORENO MENA

HOME (V.O.)
(murmurant)

Han cremat Moscou.

Instants de silenci i estàtica.

RÀDIO
Han cremat Moscou.

12. EXT. MOSCOU – NIT

L'home somia amb el foc i el caos. Crema Moscou.

HOME (V.O.)
L'han cremat avui i el van cremar fa
gairebé cinc-cents anys. I el van tornar
a cremar fa dos-cents anys. I el torna-
ran a cremar d'aquí dos-cents anys.

Veiem a NAPOLEÓ (43), retirant les seves tropes entre les flames.

13. INT. MASIA (CUINA BRUTA) – DIA

L'home descarta patates podrides. N'hi queden poques. Està abatut.

HOME (V.O.)
Tenim gana. Hi ha fam. Hi havia fam.
Hi haurà fam.

El gos udola, demanant menjar.

14. INT. MASIA (SALA) – NIT

L'home seu, molt abrigat, mirant per la finestra. Fa guàrdia amb l'escopeta a la falda, acompanyat del gos.

HOME (V.O.)
A la nit, silenci. Potser passen dues nits
i no ho sabem. Potser es fa de dia i la

Violències

boira no s'alça. Com ahir. Com les últimes sis setmanes.

L'home s'adorm a la butaca.

15. INT. MASIA (SALA) – TRENC D'ALBA

L'home continua adormit a la butaca. De sobte, el sobresalta un soroll provinent del cobert, fora de la masia. S'alça i va a investigar, tens.

16. EXT. COBERT – TRENC D'ALBA

Un VAGABUND (42), brut i mal vestit, rebusca entre les andròmines del cobert. No s'adona que l'home se li atansa per darrera, apuntant-lo amb l'escopeta.

HOME (V.O.)

Crec que avui ja és demà: he mort un home. És el primer.

El vagabund para de sobte: ha notat una presència al seu darrera. Alça els braços i es gira lentament. Tremola.

VAGABUND
(veu trencada)

Tinc gana...

L'home dispara a matar. El gos borda.

17. EXT. MASIA (JARDÍ) – DIA PLUJÓS

Plou fort. L'home, enfundat en un impermeable i armat amb una pala, cava una tomba que inicialment pensem que és única.

HOME (V.O.)

L'enterraré al jardí, deixant lloc pels següents. Quan vindran, no ho sé. Potser ja han vingut, perquè les tombes ja són cavades.

Descobrim l'existència d'una multitud de tombes cavades a terra, buides, al jardí. L'home s'atansa a una d'elles. S'hi fica dins, i agafa un grapat de terra.

HOME (V.O.)

Una de les tombes és meva. Moriré.

L'home tos violentament.

HOME (V.O.)

Ja deu ser d'aquí tres mesos. Ha arribat la grip.

Quan es recupera de la tos, l'home surt de la seva tomba per anar a buscar el cos inert del vagabund, que fica al forat que correspon. Para un moment per resar i després comença a llançar terra, cobrint el mort. L'enterra.

18. EXT. MASIA (JARDÍ) – DIA

L'home, vestit amb la seva roba de pagès habitual, reposa en una cadira, al costat de les tombes i acompanyat pel gos. Alça la vista i es posa content: a la llunyania s'acosta el fill, vestit de militar. Camina amb pas pesat, va molt brut i coixeja.

HOME (V.O.)

Torna el meu fill de la guerra, i l'intento fotografiar.

L'home, feliç, s'atansa al límit del jardí per anar a rebre el seu fill, esquivant les tombes. Du la càmera instantània a la mà, i li diu al seu fill que es posi per la foto.

HOME (V.O.) (cont.)

Un altre cop, no puc. Sempre caic en el mateix parany.

La fotografia s'imprimeix i comença a agafar color. Altra vegada, només mostra la multitud de tombes i camps emboirats, sense rastre del fill. L'home alça el cap, clarament decebut, i allà no hi ha ningú: només el camp gebrat i desolador.

19. INT. MASIA (SALA) – DIA

L'home entra a la sala amb la càmera a la mà i seguit del gos. Al sofà, asseguts d'esquena a l'home, hi ha la seva DONA (54) i el fill, mirant el televisor. Van vestits de carrer, com si fos un dia normal. El telenotícies informa de l'esclat d'una guerra terrible.

HOME (V.O.)

Avui al televisor ho han dit: arriba la guerra. La meva dona i el meu fill han rebut la notícia amb por. No ho entenen: això no canvia res.

20. INT. MASIA (CUINA NETA) – DIA

La cuina és neta i ordenada. L'home, la dona i el fill seuen a taula. Sopen en silenci. La dona trenca a plorar mentre els altres dos mengen. Només el fill para un moment per consolar-la, sense paraules.

HOME (V.O.)

Deixaré que la meva dona marxi amb els seus pares a les muntanyes. A mi allà no se m'hi ha perdut res. Discutim, però és igual: jo sé que ella ja va marxar fa temps.

21. INT. MASIA (SALA) – DIA

El fill, al mig de la sala, espera pacientment a que la seva mare li vagi preparant tots els ítems necessaris pel viatge.

La dona està angoixada. Li dona tot de coses i li va murmurant que es cuidi, que no es deixi res, que vagi amb compte... Plora.

HOME (V.O.) (cont.)

I plora perquè el nostre nen marxa a la guerra... ai, el nostre nen! Però és igual, perquè ell ja va marxar fa temps.

22. EXT. MASIA (PORTA) – DIA

L'home i la dona de peu, a la porta, mirant fixament l'espectador. Fan adéu amb la mà. La dona es gira i entre cap a la masia. L'home es queda sol.

23. INT. MASIA (SALA) – NIT

L'home, sol, menja sopa d'escurçó a la vora del foc. L'hi ha caçat el gos.

24. EXT. MASIA (JARDÍ) – DIA

L'home està de peu davant la seva tomba, mirant el forat. Lentament, s'hi fica i s'hi estira, posant-se còmode. Tus.

HOME (V.O.)

No sé si vaig morir fa dos mesos, o si
moriré d'aquí cinc anys; tant ne fa.

L'home tanca els ulls.

HOME (V.O.)

Ja vaig marxar fa temps, com he mar-
xat tantes vegades.

Ens desplaçem lentament a la tomba contigua. Hi descansa un SOLDAT ROMÀ (27) i el seu FILL ROMÀ (10), morts a les Guerres Púniques.

Ens desplaçem lentament a la tomba contigua. Hi descansa JOANA D'ARC (19), executada pels anglesos.

Ens desplaçem lentament a la tomba contigua. Hi descansa un SOLDAT DE LA REPÚBLICA DE BÒSNIA I HERZEGOVINA (23), mort a la

Guerra de Bòsnia.

Ens desplaçem lentament a la tomba contigua. Hi descansa NAPOLEÓ (51) vestit de militar, amb el tricorni.

Ens desplaçem lentament a la tomba contigua. Hi descansen dos SOLDATS SOVIÈTICS de la Segona Guerra Mundial – HOME (35) i DONA (32), abraçats.

Totes les tombes són plenes amb morts de les guerres d'Europa.

Violències

25. EXT. MASIA – DIA

Una masia antiga, rústica, solitària enmig dels camps hostils.

26. EXT. CAMPS EMBOIRATS – DIA

Hivern, 2030. Planes de camps gèlides, gebrades. Una boira densa, omnipresent. Els arbres que s'alcen de tant en tant com figures fantasmagòriques. Silenci.

TALL A NEGRE

31 de gener de 2026

